

PROBLEM 1.***ZAGINAŁ DZIENNIK LEKCYJNY.*****1. Identyfikacja problemu.**

29.10.2001r. w Gimnazjum w Czarnej stwierdziłam, że nie ma dziennika lekcyjnego klasy IIa. Po poszukiwaniach i stwierdzeniu ponad wszelką wątpliwość, że dziennik zaginął, poinformowałam uczniów o konsekwencjach takiego faktu. Zaplanowałam zebranie z rodzicami w celu ustalenia dalszych działań, gdyż problem zaistniał i należało go przeanalizować.

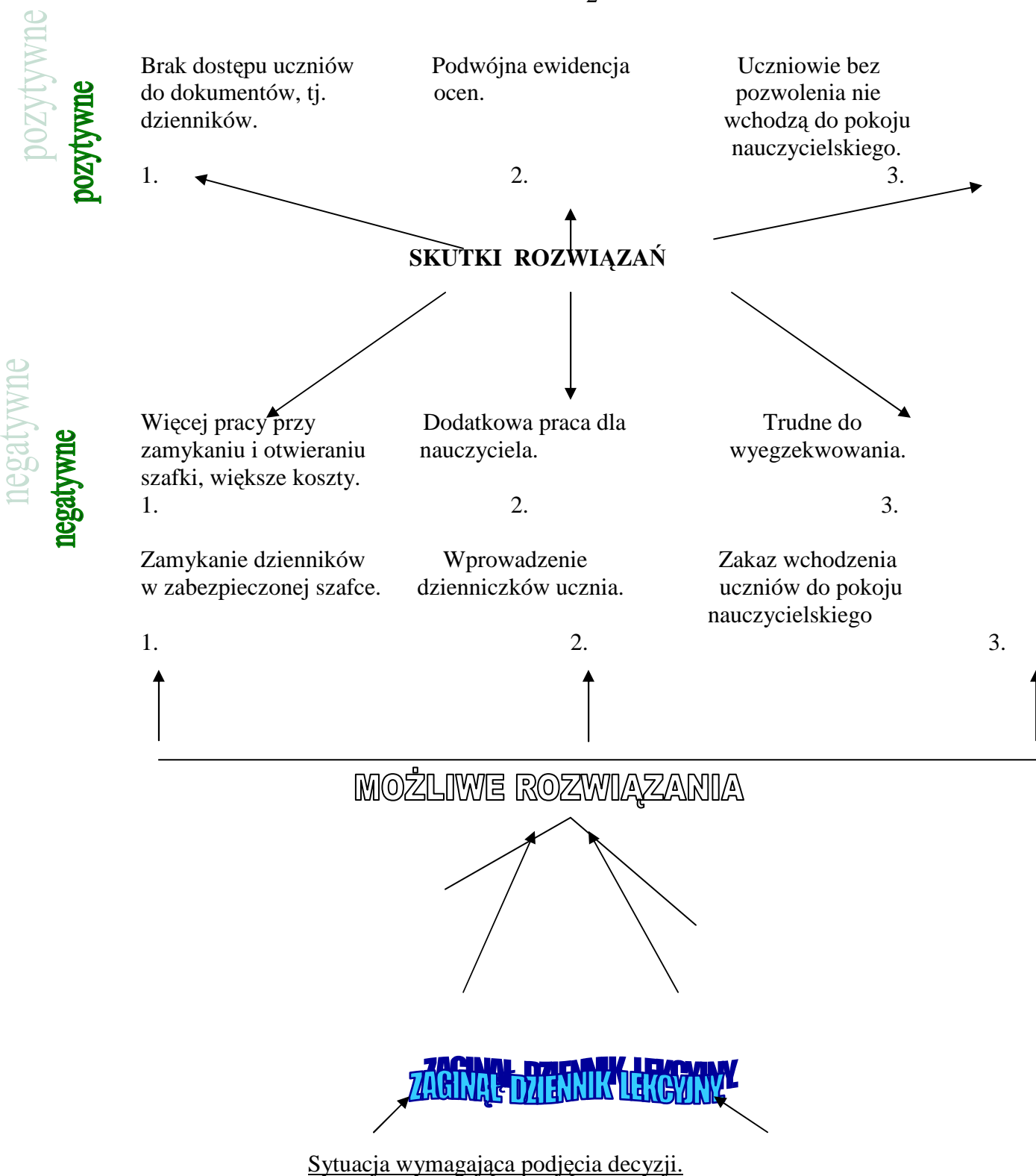
2. Geneza i dynamika zjawiska.

Podczas zebrania z rodzicami, którzy pracowali metodą „drzewka decyzyjnego” dała się odczuć atmosfera zdenerwowania z powodu zaistnienia takiej sytuacji w szkole. Rodzice nie kryli swojego niezadowolenia z dostępu ich dzieci do dokumentów szkolnych jakimi są dzienniki.

Oto wyniki pracy rodziców:

WNIOSKI/CELE/WARTOŚCI

- 1. UTRUDNIĆ MOŻLIWOŚĆ DOSTĘPU DO DOKUMENTÓW SZKOLNYCH.**
- 2. ZWIĘKSZENIE U UCZNIÓW POCZUCIA WSPÓLNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI, SZACUNKU DLA WŁASNEJ PRACY I POTĘPIENIE TAKIEGO WYSTĘPKU.**
- 3. NIEDOPUSZCZENIE DO POWSTANIA TAKIEJ SYTUACJI.**

Na lekcji wiedzy o społeczeństwie tą samą metodą, ale już z uczniami opracowałam ten sam problem.

Oto wyniki pracy uczniów:

CELE/WARTOŚCI/WNIOSKI

1. NIEBEZPIECZEŃSTWO POWTARZANIA SIĘ SYTUACJI.
2. SZACUNEK DLA PRACY UCZNIĄ, JEGO OCEN.
3. UKARANIE SPRAWCY.

POZYTYWNE
POZYTYWNE

1. Ogólne zainteresowanie uczniów wynikające z możliwego pozyskania pieniędzy.
2. Znalezienie dziennika, zainteresowanie tym problemem wszystkich uczniów.
3. Wykrycie winnego.

SKUTKI

negatywne
negatywne

1. Koszty poniesione przez klasę.
  2. Może się nie odnaleźć, zbyt długo trwa.
  3. Przesłuchiwanie uczniów.
1. Nagroda dla znalazcy.
  2. Poszukiwanie dziennika przez wszystkich zainteresowanych.
  3. Zawiadomienie policji.

MOŻLIWE ROZWIĄZANIA.

ZAGINAŁ DZIENNIK LEKCYJNY
ZAGINAŁ DZIENNIK LEKCYJNY

Sytuacja wymagająca podjęcia decyzji.

3. Znaczenie zjawiska i prognoza.

Zaginięcie dziennika odbiło się echem po całej Gminie Czarna. Stało się tematem nr 1 i powodem do niezadowolenia, jak również naigrywania się ze szkoły. Zjawisko to mogło pociągnąć za sobą wiele negatywnych skutków, jak np.: poczucie bezkarności, braku odpowiedzialności i nadmiernej swobody uczniów, upadek autorytetów i wartości oraz inne. Ogólnie sytuacja ta była zła i dawała się odczuć w zachowaniu uczniów, rodziców i nauczycieli. Złe wzajemne nastawienie tych trzech stron mogło się pogłębiać.

4. Zastosowane rozwiązania.

Podjęte postępowanie wzbudziło wielkie emocje wśród uczniów. Były one efektem podjętych przeze mnie działań. Otóż:

1. krok pierwszy – apel ogólnoszkolny,
2. krok drugi – zakaz organizowania w szkole i poza nią imprez dla uczniów na czas do odwołania:
  - zakaz dotyczy: dyskotek, wyjazdów na basen, wyjazdów do kina, wycieczek jednodniowych.
3. krok trzeci - zawiadomienie policji o dokonaniu kradzieży dokumentu szkolnego.
4. krok trzeci – podjęcie przez policję postępowania wyjaśniającego.

Następne dni były bardzo burzliwe ze względu na zastosowanie odpowiedzialności zbiorowej wobec uczniów.

5. krok czwarty – zebranie rodziców. Rodzice podeszli do sprawy bardzo konstruktywnie całkowicie nie zgadzając się z opinią SU w kwestii odpowiedzialności zbiorowej. Rodzice wręcz poparli tę formę odpowiedzialności twierdząc, że ma ona być przestrogą na przyszłość dla tych, którzy by, ewentualnie, poważyli się na taki czyn.

6. krok piąty - zwołanie posiedzenia Rady Pedagogicznej, aby wypowiedziała się na temat dalszego postępowania zmierzającego do odtworzenia tego dokumentu i jego zawartości oraz sposobów zabezpieczenia się na przyszłość przed skutkami takiego wypadku a także spowodowania, by taki incydent nie miał żadnych możliwości powtórzenia się, a jeśli już, by okazał się całkowicie bezcelowy.

Rada Pedagogiczna na posiedzeniu dnia 19.11.2001. postanowiła, że nauczyciele będą podwójnie ewidencjonować oceny uczniów, przedmiotowe oraz z zachowania, a także uwagi o uczniach. Podwójna ewidencja to:

1. zapis w dzienniku lekcyjnym,
2. zapis w notesie nauczyciela.

Nakłada to na nauczycieli dodatkową pracę, ale w sytuacji zaginięcia dziennika nie narusza w sposób znaczący rytmu pracy szkoły, a także nie naraża niewinnych uczniów na straty moralne, stres i problemy związane z taką sytuacją. **W posiedzeniu Rady Pedagogicznej udział wzięli przedstawiciele SU, którzy przedstawili swoje opinie na ten temat**

7. krok szósty – co to oznacza, „aż do odwołania”. Wspólnie z rodzicami podjęłam decyzję, że kara jest dobra wtedy, gdy ma sens. Nie może być zbyt długa, aby nie była destrukcyjna. Podjęliśmy decyzję, że koniec kary nastąpi 26 stycznia (sobota). Jest to zakończenie I semestru, dobra okazja do zabawy karnawałowej.

5. Scenariusz prognostyczny.

Zastosowane działania nie doprowadziły wprawdzie do odnalezienia dziennika, ale dały możliwość zabezpieczenia się na przyszłość. To doświadczenie pozwoliło uświadomić nam nauczycielom, że fakt taki może się powtórzyć, a uczniom, że będzie on bezcelowy. Ponadto podjęłam bezpośrednie kroki, aby uczniowie nie mieli możliwości dostępu do dzienników nawet przypadkowo. Znajdują się one w zamkniętej szafce, uczeń nie może odnosić, ani przynosić dziennika, a wstęp uczniów do pokoju nauczycielskiego jest dozwolony tylko za zgodą i w obecności nauczyciela. Sądzę, że te rozwiązania będą skuteczne.

Danuta Kornaga

PROBLEM II

DOŻYWIANIE UCZNIÓW

1. Identyfikacja problemu.

Podczas swojej pracy zawodowej wielokrotnie stykałam się z problemem dzieci, niedożywionych i rodzin będących w trudnej sytuacji finansowej, w których istnieje podstawowy problem wyżywienia rodziny. Dlatego też w swojej pracy wiele starań i inwencji włożyłam w zdobycia pieniędzy na dożywianie uczniów.

W gimnazjum, którym kieruję uczy się obecnie 121 uczniów z 10 miejscowości w Gminie Czarna. Niektórzy z nich muszą dojeżdżać do szkoły nawet 10 km, w związku z czym czas ich pobytu w szkole, a przede wszystkim poza domem znacznie się wydłużył. Dlatego też problem organizacji dożywiania w szkole jest niezwykle ważny.

2. Geneza i dynamiką zjawiska

Informacje wstępne odnośnie liczby uczniów potrzebujących pomocy w postaci dożywiania otrzymałam od wychowawców i nauczycieli. Okazało się, że spora grupa uczniów, ponad 50%, wymaga wsparcia ze strony szkoły.

Przyczyną takiego stanu rzeczy niewątpliwie jest utrata pracy przez rodziców. Bieszczady nie są regionem uprzemysłowionym, ani też obfitującym w inne możliwości zatrudnienia. Dlatego też w wyniku upadku Igloopolu jak też olbrzymiego Kombinatoru Drzewnego sytuacja materialna wielu rodzin stała się tragiczna. Społeczeństwo bieszczadzkie jeszcze nie znalazło sposobu na alternatywne źródła zarobkowania. Rolnictwo natomiast nie stanowi podstawy bytowania ani połowy ludności Gminy Czarna.

3. Znaczenie zjawiska i prognoza

W związku z powyższym należało przewidywać, że wiele rodzin znajdzie się na skraju ubóstwa, a co gorsze nie będzie umiało zwrócić się o pomoc dla swoich dzieci i siebie. Wyartykułowanie problemu dożywiania uczniów w szkole stało się o tyle ważne, ponieważ dawało podstawy do tego, by różne instytucje zainteresowały się tą sprawą, podjęły ten temat. Pozostawienie sprawy samej sobie mogło doprowadzić do wielu zagrożeń i patologii, o których od czasu do czasu słyszy się w telewizji i czyta w prasie.

Uświadomienie problemu niedożywienia dzieci dało im szansę na poprawę ich sytuacji.

4. Zastosowane rozwiązania

W wyniku takiej diagnozy zaczęłam intensywnie zabiegać o środki na dożywianie. Wśród instytucji, do których się zwróciłam były placówki rządowe i pozarządowe. Należy tu wymienić AWRSP w Rzeszowie, GOPS w czarnej oraz PAH „Pajacyk”. Instytucje te bardzo chętnie i współczująco i podeszły do problemu dożywiania dzieci i młodzieży w naszej szkole.

Chciałabym Powiedzieć, że wymienione instytucje przyznały nam środki nie tylko de facto na żywienie i remont kuchni szkolnej, nie ujmując środków na żywienie lecz je zwiększając zwłaszcza na przystosowanie pomieszczeń.

Efektom pomocy ze strony tych instytucji jest dobrze wyposażona kuchnia (zmywarka, lodówki, zamrażarka, obieraczka, naczynia, sztucce, kuchenki gazowe oraz inne) lecz przede wszystkim dożywianie znacznej liczby uczniów; obecnie w roku szkolnym 2002/2003 w okresie od 01. 09. – 31.12.2002 – 100% uczniów, od 01.01 – 20.06.2003r. – 52% ogółu nieodpłatnie oraz 10 uczniów opłaca swoje posiłki.

5. Scenariusz prognostyczny

Obecnie sytuacja dzieci z rodzin o trudnych warunkach materialnych jest „opanowana”. Bardzo pozytywnie oceniam współpracę z GOPS w Czarnej, AWRSP w Rzeszowie oraz PAH „Pajacyk” w Toruniu. Żałuję, że AWRSP nie może począwszy od 2003r., finansować pomocy szkołom w postaci dożywiania uczniów. W miejsce tej instytucji nawiązałam współpracę z Fundacją „Wspólna Inicjatywa” z Warszawy, której głównym celem jest właśnie dożywianie. Szacuję, że zawsze znajdą się możliwości finansowania dożywiania przynajmniej na niezbędnym poziomie, ponieważ w miejsce jednej instytucji udaje mi się pozyskać inne.

A wszystko to dlatego, że dzieciom pomagać trzeba, bo one same są bezbronne i niewinne takiej sytuacji.

Danuta Kornaga